

DENİZE DÜŞER YALNIZLIĞIM

Sercan Korkmaz

*Mehmet, Cihan ve Metin Korkmaz yoldaşlar şahsında
tüm devrim şehitlerine ithaf olunur*

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	
Düşünüyorum.....	
Sevda.....	
Zamana Dair.....	
Yemin Ettim.....	
Bazen.....	
Işık.....	
Yalnızlığım.....	
Zilan.....	
Mavi Köşemde.....	
Suskunluğum.....	
Dolunay.....	
Senden Uzakta.....	
Hissediyorum.....	
Yıldızlara Dokunmadan.....	
Kahverengi.....	
Ey Dağlar.....	
Çocuk.....	
Dağ Başlarında.....	
Gidiyorum.....	
Çamur.....	
Koparamadılar.....	
Gecenin Yüreği.....	
Ateşin Kivılcımında.....	
Kara Kış.....	
Serenat.....	
Düşlerim.....	
Bu Gece.....	
Yalnız Geceler.....	
Özgürlüğün Adresi.....	
Dün Akşam.....	
Kara Gözlüm.....	
Sormayın.....	
Dört Can Bir Yürek.....	
Denize Düşer Yalnızlığım.....	
Yendim Ölümü.....	
Zaman.....	
Cihan.....	

ÖNSÖZ

Bir yaz sabahı tam da "Denize Düşer Yalnızlığım" adlı bu şiir kitabını okuyacağım sırada güneş girdi ormanlığa... Dolanıp şiire yaklaştı. Sonra bana doğru geldi. Gözüme baktı ve bir şey söylemeden gitti. Henüz ne yaptığını anlamadan oldu yaşananlar. Gördüm bir şeyleri alıp götürdüğünü. Peki neydi götürdüğü? Güneş bir kez daha geldi önüme, "ne

götürüyorsun?" diye sordum. Sorumu yanıtlarken şöyle dedi: "Ben bin yıllardır süregelen şiir serüveninin önünde durup da onu anlamsızlaştırmaya çalışan egemenlik ve vicdansız sistemi oluşturduğu buz kalıplarını eritmeye çalışıyorum. Bunun içindir kavgam, şiir, bir gün ölecek diyenlere karşı... Bu sözlerden sonra göğe doğru yükseldi güneş. Düşlerimdeki bu an beni Şehit Ruken Çiya arkadaşına götürdü. O da şiire dair sözler söylemişti. Ne diyor Şehit Ruken? "Karanlığı yırtan bir aydınlık çılgılığıdır şiir. Güneşe bir parça olmuş ışıktır" demesi o ki, şiir hiç ölmeyecek, yani sönmeyecek. Güneş var oldukça, o, bir zaman ezgisi olmaya devam edecek. Elbette bir ruhtur şiir. Yaşama, ölümsüzlüğe kaynaklık eden... Evet, Sercan arkadaşın "Denize Düşer Yalnızlığım" kitabını devam ettim okumaya... Paylaşıyordu duygularını yazdığı temalarda. Önderlik, Şehitler, Toprak, Gerilla ve Sevda konularını işlemişti şiirlerine. Onun işlediği bu temalar bir yol başlangıcıdır. Yol ise, özgür yaşama doğru gider. Daha iyi anlaşılması için şu dizelere bana yardımcı olacaktı.

"Gidiyorum

kavgamın götüreceği yere

alнімdan kopan

bir oluk soğuk ter ile

türkümüzün

özgürce söyleneceği yere"

Bir başka şiirinde ise;

"Bir damla özgürlük

bir damla yağmur

bir damla çılgılık oluyorum

gözlerim zirvede

dağ başlarında..." derken, bu dizeler kitabın genel havasını yansıttıyor. Çünkü o bir gerilladır aynı zamanda... Gerilla ise en güzel olanı bırakır arkasında... Yani şiirin doğayla, doğanın gerilla ile uyum kurduğu bir yaşam biçimi... Onun için yaşadıkça anlam buluyor idealler. Yoksa bir ütopya kalır geriye. İşte böyle şiiri tanımlamak ve anlatmak için şiirle bakmak gerek dünyaya. Evet, tanımlamak, anlatmak ve yaşamak için şiiri, güneşten bir parça ışın olmak gerek.

Rojin Zaman

Düşünüyorum

düşünüyorum
karanlık duyguların
kirinden arınarak
seni
düşünüyorum
mavilenmiş yüreğime
her kulak verdiğimde
seni
öylesine bir düşünüş
öylesine bir arzudur ki
gelecekte
dinmeyen ateşin yüreğinde
yaşamak
seni

15.10. 2002

Sevda

bazen gözler her şeyi ifade eder
yürek sıcaklığında
nabız atışlarının hızlanmasında
bazen sessizce bakışma olur sevda
beklemedik bir hamle
cesaret
belki de
bir volkan olur
ve gizem çözülür
adına emsal denir sevdanın
ve ruh canlanır
ürkek dil

yüreğin büyüklüğüne yenilir
an gelir
sevda çılgılık olur yükselir
bir türkü olur
sonsuzluğun derinliğinde
vurur sevdalıya
mahsum yüzüyle
kelebek olur
kopar kirlilikten
uzanır dağlara
can olur
sevgilinin yüreğinde
amansız ve takılmaksızın
ıslatan deniz olur
bazen güneş
bazen ikizini arayan ruh
bazen ufukta bitmeyen yıldız
amansız korkulara bir tokat olur
ve adına
benüsen denir sevdanın
yanan meşalenin gölgesinde sonsuzluk olur

25.12.2002

Zamana dair

itaat etmeyeceğim
zamanın kirliliğine
içmeyeceğim bulanık suyunu
hayatın kırılmış umutlarını
nasırlı ellerimle toplayacağım
işte o zaman
umut kokacak
yine aydınlanacak dolunay
ve mezarda olacak karanlık
sonra kül olup yok olacak
ve sevdaya
türküler biriktireceğim
saman yolunda
toprağa şiirler okuyacağım
güneşin doğuşunda
adına tebessüm diyeceğim zamanın
öyle ki
günleri anlamlı aksın
onura yaraşır olsun
yol alsın sevgiye
tüm sular

Şubat 2003

Yemin ettim

duyuyor musun
son olacak gözlerimin solgunluğu
sonra ısıldayacak
ilkin hesaplaşmadır benimkisi
adı
güneşte ışın olmak
duy çılgılığımı
eser altınok misali
sözleşmeye çağırdım
duygularımı
ettim yeminleri yüreğe
saydım sonrasında
ölümü korkulardan
doğuşumu geriliklerden
koruyacağıma...
anlıyor musun
bitecek her şey
bitecek belirsizlikler
yok olacak içimdeki karanlıklar
sonra çiçek açacak güzellikler
ve özlemler
yeşile duracak artık...

Nisan 2003

Bazen

milyonları taşıyorum yüreğimde

yüreğimdeyim milyonların
uyanıktır hislerim
erkenden acıları duyarım
gözlerim resmeder yaşananları
anlam yüklüyüm gerçeğe
bazen
somalide ağlayan çocuk
küba'da ter döken savaşçı
bazen halepçe'de göz yaşı olurum
dedim ya
milyonları haykırıyorum yüreğimde
haykırırlarındayım milyonların
anlatırım mavilikleri
söylerim ezgileri...
yüzlere tebessüm
gözlere parıltı doğarım
ben karartılmam
güneş misali
ve yüreğim denizdir şimdilerde

Nisan 2003

Işık

ışık
bir damlacık
küçük
yürek sızıntısı
özlem sancısı
bir an üşüse de
karanlığa inat
ruhun aydınlanması
arayış
sonsuzluk
ve özgürlüğe ekilen tohum

Eylül 2002

Yalnızlığım

yalnızlığım
emsalsiz düşlerimin anası
usulca
ürkmeden
kaygısızca uzandığım
gelecek pusulası...

erdem yerine koyup da sarıldığım
bir senfoni
bir aşk
sevgili diye yüreğime aldığım

yalnızlığım
çıkarsız
dağ kokulu
sarı güneşim
bellediğim özgürlüğün anatomisi
yani alfabem

15 Mayıs 2003

Zilan

gönlünde bahar
gözlerinde ışık
yaşam kıvılcıkları
yanıp tutuşur yüreğinde
ufukta kızılbaşan
yıldızların ötesinde
gürleyen yeni tarih
sevdama ad koyan sarı meşale
aşkın soyundan
avuçlarında mezopotamya bereketi
haykıran parçam
seni andıkça
ve seni yaşadıkça
anlaşıyor sevdam
yüreğimin parçası
zilan tanrıçam...

30 Haziran 2002

Mavi köşemde

gecelemin üşüten
ürkütölmüş vaktinde
bir hayal belirir gözlerimin önünde
bir türkü söylenir
zarif bir dilden, sakın ve ince
önce bulutlar kaplar gökyüzünü
korkutan karanlık
hakim olur
sonra ansızın
kara bulut ağıt sesleriyle
parça, parça dağılır
gökyüzü aydınlanır
yıldızlar düşer
maskenin öbür yüzüne

sancılar kurşun gibi
vurur düşlerime
zamansız ayrılıklar
bir bir belirir güneşin gül yüzünde
gecenin ertesinde
sabahın şafak vaktinde...

Ocak 2001

Susunluğum

öfkem
susunluğumda gizli
ne desende nafîle
bağrım isyan yüklü
ne yapsan da faydasız
artık
bitmez kavgalar
tasarlıyor yüreğimde

ne bugünün ardından
ne de yarından tez
susunluğumu
bir kurşun gibi yağarak
bir ırmak gibi akarak
ve bazen de haykırarak
dağ başlarında bozuyorum
ve
güneşlidir bazen susunluğum
karanfil ekiyorum yüreğimde
akıtıyorum toprağa
yarınlara filizlensin diye...

Eylöl 2001

Dolunay

kucaklamıştı günahsız,
tanrıların kirinden arınarak,
gecenin rengini
yüreğiyle işlemişti
gökyüzünün maviliğini
ve dolunay tebessümüyle
aydınlatmıştı karanlığı
yıldızların çekiciliğinde
sonsuzda değin
kadının dokunuşuyla

Nisan 2003

Senden uzakta

haykırırcasına bağırarak istediğim
yüreğimde gün ışığını canlandıran umudum
sıcak tebessümüm
ve direngen dudaklardan
süzölen sevdam
ben şimdi menengiçler gölgesinde
senden uzakta yalnız seninleyim

23.6.2003

Hissediyorum

hissediyorum
çan sesleri ile gelecek
ejderha iştahlı, karanlık süvariler
şafak sökmeden
akıntıya duracak yüreğim
soluksuz
aman vermeden
yağmalanacak tapınaklar
ve ağlayan çocukların
göz yaşlarına
hançer duracak imparator

4 Mart 2003

Yıldızlara dokunmadan

yıldızlara dokunmadan
ilıklarime kadar gecelenmişim
ve göz bebeklerimi
günahsız arayışlar içerisinde
alaca karanlığına gömmüşüm

18.8.2002

Kahverengi

acılar yüreğimde saklı
yüreğim türkü de
gözlerin
ağıt yakan
kahverengi suyunda söylenirim

13.10.2002

Ey dağlar

bir sızı bir vicdan sorgusu
kırılan kalemin
ilk merminin kaosudur
beni sana getiren
mezopotamya güneşinin sevdasıdır
seni bana sevdiren
ey dağlar

Kasım 2000

Çocuk

daha altısında
küçücük bir çocuk
teni ortadoğu renginde
yanağında beni var
al yanağın altında gamzesi
boyunu bükük
görünmüyor iri gözleri
her yanında silah sesleri
ağlayışlar, hıçkırıklar
ve yangın kokusu
kaldırılmış başını
şüpheli gözlerle
süzüyor
gökyüzünü çocuk
dili suskun
dudakları tedirgin
bakışları ürkek
tutsak edilmiş yüreği
her yanını karanlıklar kaplamış
hissediyor birilerinin geleceğini çaldığını
hissediyor karanlığın yıkık sahnelerini

avuç açmış gökyüzüne
içine işlemiş ışığı arıyor
karanlıktan yabancılık
karanlıktan kötölük
ayrılık
ölümü hissediyor
dili suskun

ama konuşmak istiyor
kaçmak istiyor karanlıktan aydınlığa
anası yok
babası nerede kimse bilmiyor
kendince
yüreğine yer edecek sevdasını arıyor

kimsesi yok
bir şeyler çekiyor onu
güneşin parlaklığına
geleceğinin çalındığının farkında olmadan
yüreği gibi saf temiz
içindeki ışığa
karanlığı gömmek istercesine

güneşe gülümsüyor çocuk
gözlerinin parlaklığını
tenini okşayan
küçücük yüreğini ısıtan
güneşe dönüyor yüzünü
karanlığa inat
çalınan geleceğini ararcasına
hızla çarpıyor yüreği çocuğun

20 Mayıs 2003

Dağ başlarında

yüreğim dorukta
dağ başlarında
kendi türkümü çağırıyorum
ırmak başında
sevdama haykırıyorum
umut ve sabır ile
büyüttüğüm dorukta
geceyle sözleşiyorum
geceye ateş yakıyorum
hüzünleri beynimde dağıtırcasına

ışık ekiyorum avuçlarıma
ve bir damla göz yaşı
hediye ediyorum
zamanın akışına
bir damla aşk
akıtıyorum
gamlı yarama
kuş sesleri ile avutuyorum yüreğimi
gökyüzünün parıltılı akşamında

bir damla özgürlük
bir damla yağmur
bir damla çığlık oluyorum
gözlerim zirvede
dağ başlarında

beyaz bir papatya oluyorum
baharın yaşam bahçelerinde
ellerimde fidan
gözlerimde pınar ile
ekiyorum seni
bağdaş kurduğum toprağa
toprak kutsaldır
sever beni de, seni de
zaten umut değil mi ki toprak
aşk
sevda
güzellik değil mi
saflık
sadelik
anamız değil mi toprak
bulduğumuz yer
zafer işaretiyle bakiştığımız
gözlerimizle birbirimize
söz verdiğimiz
kendimiz değil miyiz

iman ederim ki toprağa
güneşe ve ateşe
parıldayan akşam da
seni gördüm yanı başımda

karanfil kokan özleminle
buluştum
baharın sessiz akışında
ve o an okşandı ruhum
filtresiz kalitesiz küf kokan
sigaramın dumanında
adını
sessizliğe
haykırdığım
bu dağ başında

Nisan 2003

Gidiyorum

gidiyorum
kavgamın götüreceği yere
alнімdan kopan
bir oluk soğuk ter ile
türkümüzün
özgürce söyleneceği yere

gidiyorum
soluğum kesilinceye dek
avucundan
bir yudum su içmeye
tedirgin yüreğimi
derelere serpmeye

gidiyorum
hiç durmadan
yarı yorgun
güneşe hasret duyarcasına
bu gece vaktinde
susuzluğumu deşen,
zulüm günlerine
isyan edercesine
özgürlüğe gidiyorum

kaç zaman oldu
ruhum ikizinden ayrı düşeli
buruk ayrılığın
acısını dindirmeye...
gelecek zamana gidiyorum.
çatlamak üzere olan
topraklara
beyin kalelerinin
düşen taşlarını bulmaya
gözlerden süzülen pınarların
akışı özgürlüğe
çevirmeye gidiyorum

gidiyorum
gırtlığımı patlatırcasına
gecenin sessizliğini
bozarak
haykırdığım adını
çığlık çığlığa
yüreğime almaya

gidiyorum işte
baharın gece vaktine
sızan serin rüzgarıyla
gökyüzüne doğmuş
parlayan yıldızlar gölgesinde
belki de
bu zamana
bir daha dönmemesine
özlenilen zamana gidiyorum
özgürlüğü yüreğime almaya

Mart 2002

Çamur

çamur yağıyor üstümüze
çöl rüzgarıyla
gelen bulutlardan
günahları akıyor başımıza
bir halkın

belki de feryadıdır
ya da çağırısı
yağmalanan bereketin
ve isyanın suyudur
tenimizden toprağa dökülen

Nisan 2003

Koparamadılar

seni vurdular
çaldılar gözlerimden
hain namert kurşunları
göğüs vermişken
gecenin serin rüzgarına

içimi ürperten
zamanın kirlenmiş akışında
vurdular
ama alamadılar seni
seninle zenginleşmiş gönlümden
emsalsiz güneşin gizeminden
koparamadılar

Kasım 2000

Gecenin yüreği

gecenin de yüreği vardır
her şeyin olduğu gibi
bazen geçersin kendinden
dalarsın derinliğine
yüreğinin gecenin

biliyorum
yalnızlığı
gecenin koynunda geçirmeyi
gözlerimi kırpmadan
gökyüzüne dalıp gitmeyi

biliyorum,
öğrendim artık
seni yıldızların sonsuzluğunda
gecenin yüreğinde sevmeyi
gökyüzüne
nisan yağmurunda
duygularımı anlatmayı öğrendim

saatin üç'ü gösterdiği bu vakitte
gecenin yüreğinde
sensiz seninle olmayı öğrendim

30 Nisan 2003

Ateşin kıvılcımında

biriktirdim ağaçları
yakıyorum antika çakmağımla
alevleniyor biten günahlarım...

ateş aynasında gerçeği okumak
ateşin kıvılcımında
tutuşurdu kötülükler
korkma artık
bitti günahlar
son buldu kötülükler
bak
güneş doğdu bile...

2 Mart 2003

Kara kış

kara kış
çaldı yine
canlarımızı bizden
şiddetine direnen
gencecik yüreklerin
yarım kalan türküsüne
savurdu öfkesini

kara kış gizleyemedi
baharın sevgilisi
gerilla karşısındaki yenilgisini
çünkü
bahar çocuklarıyla
güneşin kızılığında
yeni güne merhaba dedi
kara kışın aldığı
ama götüremediği ruhları
anarken şimdi

18 Mayıs 2003

Serenat

emsalsiz gökyüzü saflığını
ruhumun ışığına çekerek
ve de seni
sınırların ötesinde severek
gül yüzüne
gözlerimle serenat eyledim

18 Mayıs 2003

Düşlerim

sığınma benim düşlerime
sönmüş lambalar ürkütür
acı haber sinyalidir
nefes nefese kalmış düşlerim

tutsaktır dudaklar
yaralı ceylan hikayesinin
soluk soluğa
direnme savaşıdır
ilişme benim düşlerime
seni de vurur

bir yanında kurşun var
bir yanında gül
kimlik arayışındadır düşlerim
bir ucunda ölüm
bitmeyen özlemdir sevdaliya
özgürlük arayışdır
sevgidir bir yanıyla
şafağı arayan düşlerim

başını gökyüzüne çevirip
gömdüğün an
bulursun
yüreğinde gecenin
ya da kendi düşlerinde yüreğimi

Ekim 2002

Bu gece

sevdama bir türkü kadar
yakınım bu gece
karanlığa uzanmış
kucağımda silahım ile
boğazımda düğümlemiş adını
yoğun kurşun sesleri içinden
haykırdım
bu gece

uzandım gülüşlerine
tertemiz, saf
bambaşka gerilla yüreğiyle
gönüller bahar güzelliği ile yoğrulsun
sevgiler
özgürlüğe yol alsın diye
toprağa akittiğim yüreğimi
bu gece

Ekim 2002

Yalnız geceler

ayrılığın soğuk gecelerinde
ruhum üşür
ve hasret
yaralar yüreğimi
yaprak dökümü gibi
alır götürür
parça parça dağılan bedenimi

gecenin ayrılık dolu saatleri
soğuk geliyor şimdi
yalnızlık vuruyor
savuruyor amansızca kendini
ikizini arıyor yalnızlık
ayazlı gecenin içinden sıyrılarak
sihirli düşler yumağına
özlem pınarlarını gözlerimden akıtarak
gökyüzü ile paylaşıyor gecelerini
yalnızlık

24 Mayıs 2003

Özgürlüğün adresi

bir ışık
beliriyor karanlığın içinden
yanık kokusu süzülüyor
küflenmiş yaprakları arasında tarihin
ertesinde
güneş bir başka doğuyor
renk veriyor evrene
özgürlüğün adresi
zebani sultanını yıkarcasına

sonra okşayan bir rüzgar
bahar havasında
serin esiyor aralıksız

alt üst mü oluyor dünya bilmem
ama yürekler değişiyor
barış yüreği
kelebek kadar mahsum
kadın yüreği gibi

ansızın topraktan gökyüzüne
çığlık yükseliyor
özgürlük çığlığı
yeni doğuşu andıran haykırış
kadının yüreğinden kopuyor
ve kadın
zilan oluyor isyan kentinde
beritan oluyor dağların zirvesinde
tanrıça oluyor sema
zindanın dip köşelerinde
yaşam oluyor kadın ülkemde
adresinde özgürlüğün

28 Haziran 2003

Dün akşam

dün akşam
dağlarda
törensiz, senfonisiz
kanlar içerisinde
sevdalımdan yoksun
kaya parçaları gölgesinde
sessiz bir ölüme yakın

olamaz
olmamalı
bu ben değilim
düşlere inat ben yaşam delisi
değil gölge de
güneşin kendisinde
dağların zirvesindeyim

sevdanın nefesinde
senfonisinde yaşamın
yendim korkuları amansız
artık aramayın beni

ben yine kendimdeyim

Eylül 2002

Kara gözlüm

(1998 kışında Erzincan'da şehit düşen Metin Korkmaz yoldaşın anısına...)

haberini aldım
vurulmuşsun kahpe bir kurşunla
düşmüş toprağa
dağ gibi bedeninin
kardeşim
yoldaşım
can dostum
yarınlara sözleştiğim
kızılbaşan kavgam

kara gözlüm
ağlamayacağız demistik
birebirimizin ardından
ama yürek bu işte
anla ne olur
dinlemiyor
bazen söz geçmiyor
bakma yanağımdan akan damlalara
sözümüz aklımda hala
gözlerimden süzülen yaşlar
sana olan özlemimdendir
kabaran duygularım
sevgimin itirafıdır
gül yüzüne hasrettir
kara gözlüm

sanma ki yıkar beni bu acı
inan
arttıkça artıyor öfkem
ve düşündükçe seni
daha da büyüyor umudum

anamız başı diktir
biraz ağarmışsa da saçları
bildiğin gibidir hala
neylersin kolay değil ayrılık
vedasız ayrılıklara inat
ağır yakıyor bazen
adını çağırıyor
kilise çanları eşliğinde
gökyüzünü seyre dalarak

babamız
hiç eksik etmez selamını
düştüğün topraklara
bilirsin
bükülmezdir bileği
eğilmezdir başı
kanlı cellatlara karşı
o eski delikanlıdır hala
ve yüreği yattığın topraklarda gizlidir

kara gözlüm
önce mehmet
sonra cihan
ve şimdi de sen
kapkara gözlerinizde
aşkı bulurdu bakanlar
selvi boyunuzdaki yiğitliğinizdi
dağları titreten

isyanım vedasız ayrılıktır
özlemim o gözlerde saklı kalan
sevdayadır
ve süzülen bu yaşlar yeminimizdir
kara gözlüm

sakın ha
kalmasın arkada gözün
ardında olacağız hepimiz
annem, babam,

kız kardeşlerim
ve de küçük rezan
göz yaşlarımızı alın terimizle sulayacağız
özgürlük tohumu gibi
düşüğün toprağı

küçük rezan
o minik yüreğini yatırmış sevdana
daha şimdiden
"bana numan deyin
ben numan olacağım" diyor
ve büyüdükçe daha çok beziyor sana

kara gözlüm
norveçli amed güneşi
kürdistan dağlarının evladı
güneşe duran resmini aldım
tebessümünde haykırıyordu
tüm duyguların
sarılmıştın o büyük insana
dikti başın
onca yılın ayrılığına rağmen
hemen tanıdım seni
ışık almıştın yüce insandan
bir başka ışıldıyordu gözlerin

arkadaşım
kardeşim
can yoldaşım
sabahın ilk güneşine tutarak resmini
and içtim kara gözlüm
ardından geleceğime
senin gibi
dağların sevgilisi
kara gözlü olacağıma
and içtim
güneşin yüreğinde seyre dalarak seni

2001 Mayıs

Sormayın

biz hep
yüreğimizi verdik dostlarımıza
ve hep
yüreğimizin derinliklerinde besledik
yalan, yanlış bilmedik biz
oyun, hile sevmedik
duygularımızı
ekmeğimizi
canımızı
umutlarımızı paylaştık
bir dost eli uzatana
saf berrak gözlerimizi emanet ettik
dostça, kardeşçe yaklaşıma
emanet ettik
ama sattı bizi

sormayın
insanlık utanır
sormayın sakın
yer, gök feryad eder
atena çocuklarının
onursuz ihanetine
dostluğa vurulan hançeri
sormayın
gözler seller akıtır
intikam ateşine sarılır
güneşin ülkesi

önce sokrates
ve nice insanlık abideleri
şimdi de geçmişi
anın ve geleceğin
kardeşliğin ve barışın önderi
dostluk adına satıldı
yargılanmadan

sormayın yaram derindir
dost maskesi takmış

sinsi ihanete
büyüktür öfken sormayın

tanrı lanetler sizi
lanetlemezsensiz ihaneti
ya da volkan olur
patlarım üzerinize

15 Şubat 2000

Dört can bir yürek

(Sason'da 1995 baharında şehit düşen Mehmet Korkmaz yoldaşın anısına...)

biz başlarken
dört kişiydik
dört dost
dört kardeş
dört can yoldaş
özlem, sevdâ, aşk ve özgürlük
birbirine kenetlenmiş
dört parçasıydık ülkenin
ardı ardına sıralandık
önce and içtik
mezopotamya güneşine
özgür yarınlar ektik yüreklerimize
sevdamızı haykırdık
çığlık çığlığa
ihaneti yırtarak
aşka gülümseyerek
sason olduk
sonra
bir sonbahar akşamında
kulağımızı tıkadık
göz yaşları içerisinde
düşümlenen boğazımızdan
yüce insanı haykırdık
dostluğa gölge düşürenleri lanetleyerek
şehit olduk,
bir yılan gibi
kıvrılıp uzanan
bingöl patikalarında
toprağa verdik sinemizi
zamansız ayrılığa boyun eğerek

yeniden buluşuncaya dek
başladığımız yerden
güneşin gülümsediği vakitte
yüreklerimize
özgürlük nakşedeceğiz

Ağustos 2000

Denize düşer yalnızlığım

zamanın derin yatağında
su gibi akar yüreğim
büyüyüp çoğaldıkça sevdâ
denize düşer yalnızlığım

Temmuz 2003

Yendim ölümü

yendim ölümü
yendim
amansız korkularımı
bir bir silerek beynimden
ve özgürlük sevdasına
hediye ettim yüreğimi
sıcaklığını hissederek

yaşama ad koyarak
zamanı güneşe bahşederek
ufkumu karartan
kahredici soğuk düşleri
söküp atarcasına
yendim ölümü

ay ışığı altında
bir ilk bahar akşamında
içimi ürperten
kendime ait olmayan kaygıları lanetleyerek
zilan aşkına
berraklaşan yüreğimi açarak
yendim ölümü

gözlerimin ısıltısını
hediye ederek
yeni doğuşa
yendin ölümü

Haziran 2003

Zaman

demir çubuklar arkasındayım
beton yığınları arasında
yaşamıyorum bu zamanı
birkaç metre kare
ıslak zeminde
başımı kaldıramadığım
küf bağlamış hücrede
yarı çıplak
ters yüz olmuş bu zamanın içinde

çıplak olan bedenim değil
yüreğime sığmayan duygularım
inleten acılarımdır
güneşi görmeyen gözlerim

2000 Eylül

Cihan

**(1999 yılında geri çekilmede şehit düşen Cihan Korkmaz
yoldaşın anısına...)**

cihan
kara gözlü şahadetin ikinci yolcusu
o yüreğin sıcak halkası
ve bitmeyen sevdası
on üçünde ceylan gibi
sekerdi dağlarda
on altısında güneş'in korkusuz fedaisi
baş eğmez bir militan
ve en önde sıkı bir komutan
amansızca savaşırdı düşmana karşı
ama yoldaşça paylaşırdı
sevdikleriyle kendini

cihan
numan'laşan kardeşim
soylu kanında
göçmen kürdün toprak
özlemi akardı
ve gönlünde biriken
halkların kardeşlik sevdası haykırırdı

cihan
kalbinde dünyaları barındıran
bakışları sevda yüklü
alını açık
yüreği pak bir militan
şimdi söyleşideyim
geleceğe dair senli hayallerle

kanınla sulanmış toprağa
bir fidan daha ekтім bugün
ve büyüyor yüreğim gibi
özgürlük akıyor dediğin
ırmağın baş ucunda
sen kokuyorsun
her çatlayan tomurcuktan
seni anlatıyor
cennet parçası bahçe
ve seni aratıyor
zihnime her gün biraz daha kazıyarak

arkadaşım can yoldaşım cihan
ayla aydınlanan
bahar kokulu gece de
seni ekтім yüreğime
yeşerip
sen oluncaya dek

Mayıs 2002